

Syn st-lův jako absolvent I. semestru nemohl podle rigorosního řádu zkoušce rigorosní se podrobiti a nebyl tudíž st-l povinen prokazovati řádný prospěch syna toho vysvědčením kolokviijním. Porušil proto žal. úřad zákon, odepřel-li st-li přiznati výchovné za dobu od 1. července 1928 proto, že syn jeho nevykázal za I. semestr vysokoškolského studia prospěch v rozsahu, jenž je nebo by byl podmínkou úplného neb i částečného osvobození od školného.

Č. 9362.

D á v k a z e z á b a v: Kinematografické představení spojené s reklamní přednáškou o výrobě poživatiny, které samo o sobě jako podnik sledující zájmy obchodní dávce ze zábav by nepodléhalo, je dávce podrobeno, hraje-li při něm hudba.

(Nález ze dne 10. září 1931 č. 13.056.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 4040/24.

V ě c: Firma »Centra«, akc. spol. továrny na tukové výrobky v K. (adv. Dr. Em. Musil z Prahy), proti zemskému výboru v Brně a okresnímu úřadu v Přerově o dávku ze zábav.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutími byly zamítnuty rekursy st-lky do předpisu dávky ze zábav z kinematografických představení spojených s reklamní přednáškou o výrobě margarínu, jež st-lka uspořádala v J., v B. a v P., a to podstatně proto, že při pořádání oněch podniků, které jako podniky sledující zájmy obchodní o sobě dávce by nepodléhaly, hrála hudba a tím dostalo se obecenstvu též zábavy (rozhodnutí v případě j.-ském), resp. že šlo o hudební produkci (rozhodnutí v případě b.-ském). resp. že nastalo tu spojení podniku, který sám o sobě by dávkové povinnosti nepodléhal, s podnikem dávce podrobeným, a tím vznikl podnik smíšený, tedy takový, který nesloužil výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím a vyučovacím (případ p.-ský).

O stížnostech podaných do těchto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nss nemusil se zabývatí otázkou, je-li správným stanovisko žal. úřadů, že kinematografická představení s přednáškami, sledující výhradně zájmy obchodní, o sobě dávce by nepodléhala (srov. v tom směru nál. ze dne 10. června 1929 č. j. 167/28*), neboť všechna rozhodnutí

* V tomto dosud neuveřejněném nál. se praví mimo jiné:

Navazující na všeobecnou zásadu vyslovenou v § 1, že dávku ze zábav jest platiti ze všelikých zábav vyjímajíc zábavy domácí, vypočítávají pravidla v § 2 příkladmo podniky, které sluší považovati za zábavy ve smyslu dávkových pravidel, a mezi nimi uvádějí výslovně také představení kinematografická a přednášky. Vzhledem k tomuto ustanovení dlužno tedy kinematografická představení a přednášky zásadně pokládati za zábavy dávce podrobené, pokud tu není předpokladů, za nichž nastává podle § 3 prav. osvobození od dávky.

Podle ustanovení § 3 bodu 1 nejsou dávce podrobeny podniky, jež slouží výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím. V podstatě tohoto usta-

zakládají zamítavý svůj výrok na tom, že, jak jest také nesporno, při představeních hrála hudba.

Stížnosti namítají proti tomu, že hudební doprovod měl úlohu jen podřadnou, byl vsunut do představení jen z důvodů estetických, aby přehlušen byl hukot promítacího přístroje, a z důvodů psychologických, aby dojmy zrakové byly sesíleny dojmy zvukovými, a že proto nemůže na povaze podniku nic měniti. Tyto námítky nejsou však důvodny. Hudební doprovod není nutnou součástí kinematografického představení; motivy pak, které pořadatele vedly k tomu, aby do představení vsunul hudební doprovod, jsou pro otázku zdanění dávkou ze zábav lhostejny. Dlužno proto onen hudební doprovod posuzovati samostatně a bez ohledu na to, proč byl k představení připojen.

Podle § 2 dávk. pravidel podléhá — s výjimkou tam uvedenou — zásadně každá hudební produkce dávce, pokud není podle § 3 od dávky osvobozena. Dlužno tedy také hudební doprovod při sporných představeních, který, jak uvedeno, posuzovati jest samostatně, — pokládati za hudební produkci zásadně dávce podrobenou. Že by pak tu ohledně tohoto hudebního doprovodu byly okolnosti, které podle §§ 2 nebo 3 dávk. pravidel zdanění hudební produkce dávkou ze zábav vylučují, ani stížnosti samy netvrdí. Spojí-li se však produkce, jež sama o sobě dávce nepodléhá, s produkcí jinou, která dávce podrobena jest, jest celý podnik dávce podroben (srov. Boh. A 4040/24).

Z toho plyne tedy, že ve sporných případech žal. úřady právem uznaly kinematografická představení s přednáškami za podrobená dávce proto, že při nich hrála hudba.

Pokud st-čka v případě j.-ském namítá také vadu řízení z důvodu, že nař. rozhodnutí mylně předpokládá, že při představení mimo přednášku a film byl promítán ještě zábavní film »Dcerušky paní P.«, neshledává nss vadu tu za podstatnou, kdyžž žal. úřad odepřel podnik od dávky osvoboditi nejen z toho důvodu, že byl předváděn ještě jiný zábavní film, nýbrž také z důvodů, že při představení hrála hudba, tento důvod posléze uvedený pak — jak doličeno — stačí o sobě, aby nař. rozhodnutí podepřel. Pokud pak se týče okolnosti také vytýkané, že při představení se nevybíralo vstupné, jest okolnost ta pro otázku poplatnosti irrelevantní (viz § 12 bod 1 dávk. pravidel).

novení dovolává se také stěžující si firma tvrdíc, že podnik její neb aspoň filmová jeho část — sledoval výlučně účely vzdělávací a poučné. Nelze jí však dáti za pravdu.

V daném případě šlo o přednášku a film, jež — jak stížnost sama připouští — spolu úzce souvisely a tvořily jeden celek. Byla-li hlavní částí přednáška či film, je lhostejno, neboť s hlediska § 2 dávk. prav. přednáška i film jsou stejně zábavou. Právě proto, že šlo o podnik jednotný, nebylo možno pro účely předpisu dávky ze zábav rozlišovati obě jeho součásti, a byl podnik ten podroben dávce již tehdy, když i jen z části nebylo tu předpokladů pro osvobození od dávky podle § 3 dávk. prav. Stížnost sama připouští, že přednášková část podniku sloužila nikoliv jen účelům vzdělávacím, nýbrž také účelům propagačním, t. j. reklamním. Pak ale pro nedostatek předpokladů § 3 bodu 1 přednáška a důsledkem toho ani jednotný podnik — neměly nároku na osvobození od dávky.